

[Undervisnings- og forskningsministeren]

ken, og det tror jeg også at flertallet ved, så lad os dog tale om det.

Rahbæk Møller (SF):

Når ministeren siger, at der har været store problemer omkring Center for Freds- og Konfliktforskning, er det jo rigtigt, men det er også et overstået kapitel. Det er reorganiseret med en ny bestyrelse, det er kommet i en god gænge, og derfor er der ingen grund til at røre ved det.

Sagen er også, at selv om den kolde krig gudskelov er under nedbrydning, er der stadig væk konflikter rundt om i verden. Der er stadig militær, og vi har stadig væk mere brug for studier i fred og konflikt, end vi har for de missiler, som regeringen for ganske få dage siden besluttede at investere 985 mio. kr. i. Så vi vil fortsat støtte, at vi har det, ministeren kalder en cigarkasse, det, vi andre kalder Center for Freds- og Konfliktforskning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det skal være en replik til ministerens appel om ikke at sige nej i dag. Jeg vil blot sige: Jamen hvis de fem institutter finder ud af, at de vil have fælles kantine, dele skrivemaskine eller frankeringsmaskine eller sådan noget, skal vi så sidde og lave lovgivning om det? Er det ikke bare noget, de selv kan finde ud af? Det behøver vi vel ikke at lave en lov om. Andre institutter kan da godt finde ud af at flytte i samme hus og bo på hver sin etage og have fælles faciliteter; det behøver vi da ikke at lave en lov om. Men det, man foreslår her, er jo at nedlægge nogle af institutterne, og det er ikke det samme som bare at sørge for nogle rationaliseringsgevinster, f.eks. ved, at de har fælles kantine.

Forskningspolitisk Råd blev taget i ed flere gange, og jeg vil gerne spørge ministeren: Har Forskningspolitisk Råd udtalt sig om denne sammenlægning, og har det dernæst udtalt sig om, hvor lille et institut skal være, før det ikke kan fungere? Det er rigtigt, at Forskningspolitisk Råd har sagt, at institutterne ikke må være for små og for spredte, at man bør samle dem i større centre, hvis bestanddele dog godt kan ligge forskellige steder i landet. Men Forskningspolitisk Råd har mig bekendt ikke sagt, hvor stor eller hvor lille den kritiske størrelse

skal være, for at forskningen kan have international tiltrækningskraft, og det vil jeg gerne høre ministerens kommentarer til.

(Kort bemærkning).

Helen Jørgensen (S):

Det er blot en meget kort bemærkning til ministeren. Jeg gjorde netop i min ordførertale opmærksom på, at vi har opdaget, at jerntæppet er væk, og det afspejler sig i de ændringer i projekterne, der blev omtalt. Der forskes i nationale mindretal, der forskes i etniske konflikter, og der forskes i noget, som er uhyre vigtigt, nemlig hvordan vi kommer i gang med en omstilling fra militær til civil produktion. De problemer har vi også her i Danmark.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Mig bekendt har Forskningspolitisk Råd ikke udtalt sig om præcis dette forslag, men hvis det ønskes, kan vi da spørge Forskningspolitisk Råd. Det har jeg bestemt ikke noget imod, det kunne måske bringe os videre, og vi kunne også spørge Det Samfundsvidenskabelige Forskningsråd.

Jeg er i enhver henseende med på at inddrage forskningsmæssig rådgivning i sagen, og jeg føler mig på meget sikker saglig grund. Forskningspolitisk Råd har sagt, at vi skal have færre og bedre og internationalt mere attraktive institutter, og her er dog et eksempel på, hvordan det kan gøres. Det er i overensstemmelse med Forskningspolitisk Råds anbefalinger.

Hvis jeg gjorde, som fru Elisabeth Arnold siger: blot slog ud med hånden og sagde: Jamen I kan da selv finde ud af at lave fælles kantine, I kan da selv finde ud af at fusionere osv., fulgte jeg ikke Forskningspolitisk Råds anbefaling. Jeg er ikke blevet opfordret til bare at lade stå til. Jeg er blevet opfordret til at arbejde for at få færre og bedre institutter, så det ville ikke være i overensstemmelse med Forskningspolitisk Råds anbefalinger, hvis jeg bare siger, at jeg synes, de selv skulle prøve at finde ud af at lave fælles kantine.

Jeg vil gentage min opfordring: Lad nu være at sige nej i dag. Lad os eventuelt spørge nogle, der virkelig har forstand på det. Vi kunne jo også spørge nogle udlændinge; der var mange, vi kunne spørge, men de ville alle sammen være enige om én ting, nemlig at Danmark har